

Zakończenie obrad VII Plenum KC PZPR

25 ub.m., tuż przed północą, zakończyło dwudniowe obrady VII Plenum KC PZPR. Głównym wątkiem dyskusji była problematyka partii, jakości i zwartości jej szeregów, stylu i metod pracy w zmienionych w kraju warunkach.

Przewodniczący Komisji Uchwał i Wniosków, członek Biura Politycznego, sekretarz KC Kazimierz Barcikowski o-mówił poprawki zgłoszone do projektu uchwały VII Plenum. Po wymianie dalszych uwag uchwała została przyjęta w głosowaniu jednogłośnie.

Tow. Barcikowski zgłosił następnie propozycję przyjęcia rezolucji z członkostwa KC Zygmunta Bobrowskiego, słusza w „Rawencie” w Skierkowie, ze względu na osobistych oraz odwołania ze składu KC Mariana Arendta,

I sekretarza KC w toruńskim „Merinetexie”, który nie dostrzegł w porę zagrożenia ustrojowego, na forum politycznym podważał uchwały KC, wykorzystując tzw. strukturyzacje do działalności rozłamowej i wykładni niewłaściwy stosunek do wprowadzenia stanu wojennego oraz Jana Malanowskiego, nauczyciela akademickiego w Uniwersytecie Warszawskim, który wbrew uchwale IV Plenum KC nie wystąpił z „Solidarności”, kwestionował kierowniczą rolę partii i podważał istotę naszych sto-

sunków sojuszniczych. Wnioski te zostały przyjęte w głosowaniu jawnym.

Następnie I sekretarz KC Wojciech Jaruzelski zgłosił propozycję Biura Politycznego wybrania do zastępstwa członków Biura Politycznego, sekretarza KC Mariana Woźniaka i ministra Spraw Wewnętrznych gen. Czesława Kiszcza. W tajnym głosowaniu, w którym uczestniczyło 182 towarzysze, wybrano do zastępstwa członków Biura Politycznego Czesława Kiszcza i Mariana Woźniaka.

Na zakończenie obrad zabrał głos I sekretarz KC Wojciech Jaruzelski.

VII Plenum zamknęło krótko przed północą odpiewaniem „Międzynarodówki”.

Wojciech Jaruzelski: Odradzanie się partii należy przyspieszyć dynamicznym działaniem

Na zakończenie obrad głosował I sekretarz KC PZPR, gen. armii Wojciech Jaruzelski, który podkreślił bogactwo wątków przewijających się w dyskusji na VII Plenum. Obecnie — stwierdził — sprawa najważniejsza jest przeniesienie treści zawartych w uchwale VII Plenum do mas partyjnych, ich realizacja. Kwestia dla partii kluczowa jest bowiem pozyskiwanie ludzi pracy, ich zaufania i zrozumienia dla polityki PZPR. Nie wolno tracić ani jednego dnia ani chwili, zwłaszcza że jesteśmy ubrojeni w argumentację będącą dziełem wspólnej dyskusji.

W innym miejscu swego wystąpienia I sekretarz KC zwrócił uwagę na to, iż partia wyszła z ciężkich prób. Odradzanie się partii należy przyspieszyć dynamicznym działaniem, powrotem do treści i ducha uchwały IX Zjazdu PZPR dyskusja jaka powinna być rozwinięta wokół projektu uchwały „O co walczymy, jak zmierzamy”. Deklaracja, że będzie dziełem całej partii i przez całą partię będzie wprowadzana w życie.

Gen. W Jaruzelski wskazał następnie na konieczność wypracowania dla programu partii bezpartyjnych. Pozytywnie do sprawy będzie należało się musi z uwagą i odpowiedzialnością do realizacji socjalistycznej odnośności. Wynika to bowiem z najważniejszego naszego przekonania, iż tylko socjalizm gwarantuje rozwój naszego narodu. Należy też widzieć, obok zadań długofalowych, także zadania i problemy bliższe.

Wymaga to na każdym odcinku konkretnych działań, nawet tych, które są niepopularne. Nie ma po prostu innego wyjścia. Boli partię to, że nie może dzisiaj spełnić wszystkich oczekiwań społeczeństwa w dziedzinie materialnej. Ale jest przecież ogromna sfera działań zależnych od wrażliwości na ludzkie sprawy. W tym tkwią ogromne rezerwy partii. W tej dziedzinie musi być ona bezkompromisowa. Na tym tle I sekretarz KC PZPR uwytyłkował znaczenie wniosków analizowania i reagowania na listy, skargi i sygnały od obywateli, kontroli realizacji słusznych wniosków i postulatów. Zarówno w tych sferach, jak i w innych — zaakcentował W. Jaruzelski — konieczne są nowe, liczne inicjatywy, dokumentujące iż za słowami idzie czyn, a za argumentacją realne dokonania.

W Jaruzelski wiele uwagi poświęcił również sprawom młodego pokolenia i w tym świetle zadanom organizacji i instancji partyjnych. Chodzi tu przede wszystkim o rozwinięcie inicjatyw na rzecz budownictwa mieszkaniowego, rozwiązywania problemów młodej rodziny, awansu społeczno-zawodowego ludzi młodych. Młodość — powiedział — musi mieć jasną, czytelną perspektywę. Istotnym zadaniem jest wyprzedzanie konkretnymi przedsięwzięciami systemowych rozwiązań w tych kwestiach. Młodzi muszą bowiem widzieć w partii siłę, która tworzy jej wszystkie szanse.

Charakteryzując problemy

wiezi między miastem a wsią, klasą robotniczą i chłopstwem, przemysłem i gospodarką rolną, I sekretarz KC wskazał na konieczność podejmowania działań dla umacniania i pogłębiania tych więzi.

Za kolejne doniosłe zadanie stojące przed partią W. Jaruzelski uznał tworzenie szerokiego sznura dla bezpartyjnych. Ludzi oddanych Polsce i socjalizmowi. Uzasadnione nadzieje towarzyszą przy tym dynamicznemu powstawaniu Obywatelskim Komitetom Oceny Narodowej.

Kończąc część swego wystąpienia I sekretarz KC powiedział tak mocno uwytyłkując na VII Plenum sprawom jednostki partii podkreślając, że znalazło swój wyraz w uchwale. Jednocześnie W. Jaruzelski omówił niektóre węzłowe problemy związane z rozwijaniem partyjnej inicjatywy na rzecz wygraną batalii o wyprowadzenie gospodarki z kryzysu, wskazując, że przede wszystkim trzeba stawiać na aktywność ludzi. Przekazał słowa najwyższego uznania i podziękowania dla stanu górniczego za ich ofiarę pracy w służbie dla ojczyzny.

Wiemy ku czemu zmierzamy. Jesteśmy przekonani o słuszności drogi, po której kroczymy. Przekonani jesteśmy również — zaakcentował — że kolejne VIII Plenum KC PZPR odbywać się będzie już w lepszej sytuacji, że będzie to kolejny krok do przodu: „I nam słońce wszędzie” (PAP)

Dobre miesiące w górnictwie i energetyce

WARSZAWA (PAP) — Jak informuje rzecznik prasowy Ministerstwa Górnictwa i Energetyki górnicy węgla kamiennego zakończyli luty znacznymi sukcesami produkcyjnymi. Wydobycie w tym miesiącu wyniosło ponad 15 mln ton węgla i jest o 1 mln 686 tys. większe niż w analogicznym okresie ubiegłego roku.

W sumie od początku roku górnicy węgla kamiennego wydobyli 30 mln 436 tys. 612 ton tego cennego surowca. Jest to o 3 mln 840 tys. ton węgla więcej niż w pierwszych dwóch miesiącach ubiegłego roku.

Również bardzo dobrze pracują górnicy węgla brunatnego. W lutym wydobyli oni ponad 3 mln ton, znacznie przekraczając zadania planowe. Od początku roku dostarczono elektrowniom ponad 6,5 mln ton tego paliwa.

Na uznanie zasługuje praca energetyków. Dowodem ich dobrej pracy i osiągniętych wyników jest fakt, że od 28 stycznia br. przez cały luty obowiązywał 10 a nawet i niższy stopień zasilania. Oznacza to, że energetyka dostarczała energię zarówno dla przemysłu jak i odbiorców indywidualnych praktycznie bez ograniczeń. Nie notowano również istotnych zakłóceń w dostawach ciepła do mieszkań i elektrociepłowniach. W lutym w elektrowniach i elektrociepłowniach wyprodukowano 10 mld 140 mln KWh a od początku roku 21 mld 375 mln KWh energii elektrycznej.

Wystarczające są zapasy węgla na składach w elektrowniach i elektrociepłowniach. Wynoszą one obecnie 1,8 mln ton węgla, są wyższe o 600 tys. ton a więc o ponad jedną trzecią niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. Zapasy te zabezpieczają nieprzerwaną pracę elektrowni i elektrociepłowni zawodowych na 10 do 11 dni.

Od początku roku dostarczono gospodarce narodowej ponad 2,5 mld metrów sześciennych gazu, przy czym siedemset pięćdziesiąt mln metrów sześciennych to import wysokometanowego gazu ze Związku Radzieckiego. Spadek temperatur w lutym spowodowały okresowy wzrost zapotrzebowania na gaz zużywany do celów grzewczych.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

WARSZAWA (PAP) — Jak informuje rzecznik prasowy Ministerstwa Górnictwa i Energetyki górnicy węgla kamiennego zakończyli luty znacznymi sukcesami produkcyjnymi. Wydobycie w tym miesiącu wyniosło ponad 15 mln ton węgla i jest o 1 mln 686 tys. większe niż w analogicznym okresie ubiegłego roku.

W sumie od początku roku górnicy węgla kamiennego wydobyli 30 mln 436 tys. 612 ton tego cennego surowca. Jest to o 3 mln 840 tys. ton węgla więcej niż w pierwszych dwóch miesiącach ubiegłego roku.

Również bardzo dobrze pracują górnicy węgla brunatnego. W lutym wydobyli oni ponad 3 mln ton, znacznie przekraczając zadania planowe. Od początku roku dostarczono elektrowniom ponad 6,5 mln ton tego paliwa.

Na uznanie zasługuje praca energetyków. Dowodem ich dobrej pracy i osiągniętych wyników jest fakt, że od 28 stycznia br. przez cały luty obowiązywał 10 a nawet i niższy stopień zasilania. Oznacza to, że energetyka dostarczała energię zarówno dla przemysłu jak i odbiorców indywidualnych praktycznie bez ograniczeń. Nie notowano również istotnych zakłóceń w dostawach ciepła do mieszkań i elektrociepłowniach. W lutym w elektrowniach i elektrociepłowniach wyprodukowano 10 mld 140 mln KWh a od początku roku 21 mld 375 mln KWh energii elektrycznej.

Wystarczające są zapasy węgla na składach w elektrowniach i elektrociepłowniach. Wynoszą one obecnie 1,8 mln ton węgla, są wyższe o 600 tys. ton a więc o ponad jedną trzecią niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. Zapasy te zabezpieczają nieprzerwaną pracę elektrowni i elektrociepłowni zawodowych na 10 do 11 dni.

Od początku roku dostarczono gospodarce narodowej ponad 2,5 mld metrów sześciennych gazu, przy czym siedemset pięćdziesiąt mln metrów sześciennych to import wysokometanowego gazu ze Związku Radzieckiego. Spadek temperatur w lutym spowodowały okresowy wzrost zapotrzebowania na gaz zużywany do celów grzewczych.

Wystarczające są zapasy węgla na składach w elektrowniach i elektrociepłowniach. Wynoszą one obecnie 1,8 mln ton węgla, są wyższe o 600 tys. ton a więc o ponad jedną trzecią niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. Zapasy te zabezpieczają nieprzerwaną pracę elektrowni i elektrociepłowni zawodowych na 10 do 11 dni.

Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 42 (9560) Białystok — Łomża — Suwałki, poniedziałek, 1 marca 1982 r. Nakład: 134.571 Cena 4 zł

Dwudniowe posiedzenie Sejmu PRL

Fundamenty reform

- Idea porozumienia narodowego w nowych warunkach
- Dziewięć usław warunkujących reformę gospodarczą
- Zmiany w składzie Rady Ministrów

26 i 27 lutego obradował Sejm PRL. W toku tego posiedzenia Sejm PRL podjął uchwałę, w której potwierdza potrzebę realizacji idei porozumienia narodowego w nowych warunkach, wolnych od anarchii, i uznaje, że obywatelskie komitety oceny narodowego — przekształcające się w obywatelskie komitety odrodzenia narodowego — to cenna inicjatywa szerokiego poparcia dla dążeń Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego i rządu gen. Jaruzelskiego, jedna z ważnych form patriotycznych dążeń społeczeństwa.

W piątek uchwalono 9 ustaw niezbędnych dla stworzenia prawnych podstaw reformy gospodarczej. W debacie poselskiej — z reformą tą związane szanse uzyskania przez nasz kraj równowagi gospodarczej, wyprowadzenia go z kryzysu. Nie zamykano przy tym oczu na twarde wyzwanie obecnego etapu reformy, jak np. konieczność przesunięcia części pracowników do działów które odczuwają ich brak, czy dotkliwe dla mniejszej części społeczeństwa zmiany cen. Podjęto również uchwałę w sprawie wykazu towarów lub usług, na które będą ustalane ceny urzędowe. Podkreślano w dyskusji konieczność stałego kontrolowania i analizowania przebiegu reformy, a w miarę potrzeby — modyfikowania tych czy innych rozwiązań.

W sobotę odbyło się pierwsze czytanie poselskich projektów ustaw, z których pierwszy przewiduje nadanie konstytucyjnej rangi proponowanemu nowemu instytucjom: Trybunałowi Stanu i Trybunałowi Konstytucyjnemu, zaś drugi dotyczy szczegółowych rozwiązań związanych z Trybunałem Stanu. Projekty te będą obecnie szeroko rozpatrzone w Sejmowej Komisji Prac Ustawodawczych.

Również w pierwszym czytaniu przedstawiony został poselski projekt ustawy o spółdzielniach i ich związkach. Dla jego rozpatrzenia powołano komisję nadzwyczajną. Tak więc liczba komisji sejmowych zwiększyła się do 26.

W piątek uchwalono 9 ustaw niezbędnych dla stworzenia prawnych podstaw reformy gospodarczej. Z ramienia trzech sejmowych komisji: d/s Samorządu Pracowniczego, Przedsiębiorstw, Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów oraz Prac Ustawodawczych sprawozdanie o tych rządowych projektach ustaw, a także wniesionym przez wspomniane komisje projekcie uchwały dotyczącej określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe — złożył pos. Zbigniew Gertych. Poseł — sprawozdawca podkreślił, że z reformą gospodarczą wiąże się szansa wyprowadzenia Polski z kryzysu i szybszego uzyskania równowagi naszej gospodarki. (Skrót wystąpienia podajemy na str. 3).

Debata nad aktami określającymi nowe zasady funkcjonowania gospodarki otworzył pos. Stanisław Gębala (okr. wyb. Tarnów), występujący w imieniu klubu poselskiego PZPR, stwierdził on,

WARSZAWA (PAP) — Sejmowa Komisja Handlu Zagranicznego obradowała pod przewodnictwem pos. Stanisława Gębala (PZPR, okr. wyb. Tarnów) rozpatrzyła informacje o eksporcie towarów rolnospożywczych. Jak wynika z danych resortu Handlu Zagranicznego w ubr. po raz pierwszy nastąpił w tej grupie towarów równoczesny wzrost importu i spadek eksportu. W rezultacie w 1982 rok weszliśmy z głębokim deficytem płatniczym szacowanym na ok. 8 mld zł dew. Jak podkreślił posełowie najbardziej istotnym obecnie problemem jest utrzymanie podaży żywności na rynku wewnętrznym przy równoczesnej konieczności znacznego ograniczenia jej importu. Nie dysponujemy bowiem dostatecznymi możliwo-

ściami płatniczymi, ani szansami na uruchomienie dotychczasowej skali linii kredytowych.

Niezbędne jest także określenie długofalowej polityki w zakresie obrotu artykułami żywnościowymi z zagranicą. Jej brak utrudnia uzyskanie trwałej pozycji na rynkach zagranicznych. Krytycznej ocenie poddano również niektóre elementy polityki rolnej, uszczuplające nasze możliwości eksportowe. Chodzi m.in. o zmniejszenie produkcji jęczmienia, niewłaściwą strukturę upraw ziemniaka, spadek zbiorów chmielu itp. Podkreślono również, że zasady ustalania cen skupu w ostatnich latach stały się czynnikiem destrukcyjnym dla bilansu produktów rolnospożywczych.

UCHWAŁA VII PLENUM KC

Komitet Centralny uznaje decyzję Rady Państwa o wprowadzeniu stanu wojennego z dniem 13 grudnia 1981 roku oraz powstanie Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego za w pełni odpowiedzialną i zgodną z sytuacją. Decyzję tę podjęte zostały interesy klasy robotniczej i narodu, w obliczu zagrożenia podstaw istnienia niepodległego, socjalistycznego państwa polskiego, po wyczerpaniu wszelkich innych środków zapobieżenia katastrofie narodowej.

Komitet Centralny udziela całkowitego poparcia działalności Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego. Komitet Centralny akceptuje decyzję i działania Biura Politycznego związane z wprowadzeniem stanu wojennego.

Dając wszystkim siłami do porozumienia, partia wielokrotnie ostrzegała zwłaszcza na IV i VI Plenum Komitetu Centralnego, że w obronie socjalizmu użyje wszystkich środków, jakimi dysponuje państwo. Mówiliśmy zawsze jasno, że kontrowersja nie przejdzie.

Burząc podstawy ładu społecznego, deprecjusz zasady konstytucyjne, prawne i moralne, przeciwnicy socjalizmu dążyli do rozbitcia państwa i zmiany ustroju. Opanowanie kierownictwa NSZZ „Solidarność” realizowało program totalnej kontrrewolucji z socjalistycznym państwem. Przywódcy „Solidarności” odrzucili wysu-

niętą przez partię ideę budowy Frontu Porozumienia Narodowego.

Ludowe Wojsko Polskie, spełniając swój patriotyczny obowiązek, zapobiegło katastrofie narodowej. Komitet Centralny wyraża żołnierzom Ludowego Wojska Polskiego uznanie za ich ideowość, wysoką świadomość, obywatelską i wzorową dyscyplinę. Komitet Centralny wyraża uznanie funkcjonalizmu Milicji Obywatelskiej i Służby Bezpieczeństwa za ofiarą i wierną służbę.

W wyniku wprowadzenia stanu wojennego zahamowano działania kontrowersyjnej, zapewniono bezpieczeństwo państwa i jego obywateli. W kraju przywrócono jest ład, porządek i dyscyplinę. Zwiększa się aktywność ludzi pracy w mieście i na wsi. W stosunku do grudnia ub. roku wzrasta wydobycie węgla i innych kopalin, produkcja energii elektrycznej, wyrobów hutniczych, cementu i innych produktów, które warunkują funkcjonowanie gospodarki narodowej.

Mimo pozytywnych zmian kraj znajduje się nadal w bardzo trudnej sytuacji gospodarczej. Przeciwnicy socjalizmu inspirowani i popierani przez ośrodki dywersji imperialistycznej usiłują nadal zatrąwać świadomość narodu hasłami nienawiści i odwetu, nadużywając łatwości miedzy, wnosząc zamęt do różnych sfer społecznych i szkółając nasz kraj za granicą. Działania te są sprzeczne z interesami narodu i polską racją stanu a ich sprawcy powinni być

karani z całą surowością prawa.

Stanowczo potępiamy wszczętą przez kierownictwo ośrodków Stánów Zjednoczonych kampanię antypolską oraz wszelkie próby szantażu ekonomicznego.

II

Komitet Centralny aprobuje ocenę sytuacji i kierunki działania zawarte w referacie Biura Politycznego — „Zadania PZPR w walce o jedność partii, o umocnienie władzy ludowej, o pełną społeczną akceptację socjalizmu”, wygłoszoną przez I sekretarza KC tow. Wojciecha Jaruzelskiego oraz zobowiązuje Biuro Polityczne do opracowania w terminie do 7 marca br. harmonogramu realizacji zadań zawartych w referacie i uchwale VII Plenum.

Komitet Centralny podkreśla trwałość i nieodwracalność przemian w życiu społeczno-politycznym wynikających z uchwały IX Nadzwyczajnego Zjazdu.

Integralną częścią przeobrażeń społeczno-gospodarczych nakreślonych przez IX Zjazd jest reforma gospodarcza, a jej wprowadzenie stanowi jedno z najważniejszych zadań na najbliższy okres. Zadaniem instancji i organizacji partyjnych jest prowadzenie polityczno-wyłączającej na rzecz reformy gospodarczej, wprowadzanie jej pod partijną i społeczną kontrolę.

Członkowie partii, zwłaszcza partyjni technicy, inżynierowie i ekonomiści po-

winni pobudzać poszukiwania nowych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych służących gospodarności i poprawie jakości produkcji.

2. Komitet Centralny uznaje, że działalność instancji i organizacji partyjnych powinna koncentrować się na priorytetach społeczno-gospodarczych, obejmujących poprawę wyżywienia narodu, rozwój budownictwa mieszkaniowego i zmniejszenie zależności naszej gospodarki od krajów kapitalistycznych.

Realizując uchwałę IX Zjazdu, Komitet Centralny zobowiązuje klub poselski PZPR do wniesienia do obrady Sejmu projektu uchwały o powołaniu Rady Socjalno-Gospodarczej, spełniającej funkcje konsultacyjnej.

3. Wobec czasowego zawieszenia działalności samorządu przedsiębiorstw Komitet Centralny zaleca stosownie do potrzeb powoływanie w zakładach społecznych komisji konsultacyjnych. Powinny one opiniować propozycje dyrekcji i mieć prawo do własnych inicjatyw w sprawach związanych z działalnością przedsiębiorstw.

4. Komitet Centralny opowiada się za odbudową silnego, samodzielnego i samorządnego ruchu związkowego, stanowiącego powszechną platformę współspółpracy z państwem, organizowania się ludzi pracy i obrony ich codziennych interesów społeczno-zawo-

dość

Od jutra dwie mutacje „GW”

Przez ostatnie dwa i pół miesiąca z powodu ograniczeń technicznych wynikających ze stanu wojennego, m.in. ograniczeń w łączności telekomunikacyjnej, „Gazeta Współczesna” — na wszystkie trzy województwa. Od jutra, czyli od 2 marca br. powrócimy do tradycyjnego redagowania we wtorki, środy i czwartki dwóch wydań „Gazety”, różniących się zawartością ostatniej strony — do wydania „A” przeznaczono dla Czytelników z Białegostoku i województwa białostockiego oraz wydania „AB” — dla Czytelników z województwa łomżyńskiego i suwalskiego.

Przywrócenie kolumn mutacyjnych pozwoli na zamieszczenie szerszego serwisu informacji lokalnych, poruszanie w krótkich artykułach, felietonach, fotomateriałach problemów naszej codzienności, interesujących mieszkańców Białegostoku, Łomży i Suwałk, pozostałych miast oraz gmin. Będziemy kontynuować stałe, zaakceptowane już przez Czytelników rubryki, szerzej wykorzystywać materiały nadsyłane przez naszych terenowych korespondentów (liczymy na ich inwencję i większą aktywność), a także listy Czytelników. Chętnie też korzystamy z propozycji tematycznych, z propozycji podejmowania społecznie potrzebnych akcji reporterskich, ze wszystkich uwag i wniosków, które pozwolą na bardziej żywe i ciekawe redagowanie tych kolumn.

Jakie związki zawodowe? — czekamy na Twój głos w dyskusji

Rozpoczynamy dyskusję o formach organizacyjnych, roli, prawach i obowiązkach związków zawodowych w naszym kraju. Każdy z nas posiada na ten temat wiele przemyśleń, doświadczeń, uwag i wniosków. Zagadnienia te są obecnie przedmiotem rozważań zbiorowych we wszystkich środowiskach. Niech więc trybunał do wymiany myśli i konkretnych propozycji staną się łamy „Gazety Współczesnej”. Zapraszamy!

W materiale opublikowanym przez Komitet Rady Ministrów ds. Związków Zawodowych nakreślono ogólne ramy dyskusji, uwzględniono najważniejsze tematy i sprawy fundamentalne. Nie przesadza się w nich ani form, ani treści, ani koncepcji odróżnionego ruchu związkowego. Komitet podkreśla, że o tym, jakie mają być związki zawodowe w Polsce zdecydują sami ludzie pracy. Oni wiedzą najlepiej, kto i jak ma reprezentować ich pracownicze interesy. Można wierzyć, że klasa robotnicza — nauczona gorzkimi doświadczeniami z okresu funkcjonowania dawnych sformalizowanych i biurokratyzowanych związków, jak i awanturczymi tendencjami występującymi w końcu ubiegłego roku — potrafi wyłowić z przeszłości wszystko co było ważne i cenne, a jednocześnie zdecydowanie odrzucić błędne koncepcje, polityczne aspiracje i antysocjalistyczne dążenia byłych liderów „Solidarności”.

Można mówić już teraz — opierając się na doświadczeniach ruchu zawodowego — że związki w Polsce powinny przede wszystkim:

- ▲ stać na straży interesów ludzi pracy
- ▲ zajmować ważne miejsce w systemie socjalistycznej demokracji
- ▲ być niezależne, samorządne, zaangażowane
- ▲ uczestniczyć w tworzeniu planów społecznych

JAKIE ZWIĄZKI ZAWODOWE?

Nasz adres: „GAZETA WSPÓŁCZESNA”, ul. Wesołowskiego 1, 15-950 Białystok.

